4) *Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

([1]) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2014 r. – Telefónica de España i Telefónica Móviles España przeciwko Komisji

(Sprawa T-515/11) ([1])

(Pomoc państwa — Publiczna usługa radiofonii i telewizji — Planowana przez Hiszpanię pomoc na rzecz RTVE — Zmiana systemu finansowania — Zastąpienie przychodów z reklamy przez nowe podatki od operatorów telewizyjnych i telekomunikacyjnych — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Prawa procesowe — Nowa pomoc — Zmiana istniejącego systemu pomocy — Środek podatkowy stanowiący sposób finansowania pomocy — Istnienie koniecznego związku pomiędzy podatkiem i pomocą — Bezpośredni wpływ przychodu z podatku na wysokość pomocy — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia)

(2014/C 292/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telefónica de España, SA (Madryt, Hiszpania) i Telefónica Móviles España, SA (Madryt) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i F. Salerno)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo M. Muñoz Pérez, następnie S. Centeno Huerta i N. Díaz Abad, następnie N. Díaz Abad i wreszcie M. Sampol Pucurull, abogados del Estado) oraz Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) (Madryt) (przedstawiciele: adwokaci A. Martínez Sánchez, A. Vázquez-Guillén Fernández de la Riva i J. Rodríguez Ordóñez)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/1/UE z dnia 20 lipca 2010 r., w sprawie programu pomocy państwa C 38/09 (ex NN 58/09), który Hiszpania zamierza wdrożyć na rzecz Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (Dz.U. 2011, L 1, s. 9)

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Telefónica de España, SA, i Telefónica Móviles España, SA, pokrywają własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską oraz przez Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE).*

3) *Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.*

(1) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2014 r. – Siemens przeciwko Komisji

(Sprawa T-223/11) (1)

(Klauzula arbitrażowa — Umowa dotycząca pożyczki materiałów rozszczepialnych na rzecz Wspólnotowego Centrum Badawczego w Isprze — Niewykonanie umowy — Odsetki za zwłokę)

(2014/C 292/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Siemens AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Risse, R. Harbst i H. Haller)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Mölls, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. Van der Houta i A. Krämera)

Przedmiot

Oparta na klauzuli arbitrażowej skarga o zasądzenie od Komisji zwrotu całości bądź części kosztów recyklingu materiałów rozszczepialnych, poniesionych przez skarżącą w ramach wykonywania umowy nr AG 2052, dotyczącej pożyczki materiałów rozszczepialnych na rzecz Wspólnotowego Centrum Badawczego w Isprze, we Włoszech oraz odsetek za zwłokę.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Siemens AG zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(1) Dz.U. C 197 z 2.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 10 lipca 2014 r. – Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji

(Sprawa T-401/11 P) (1)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odpowiedzialność pozaumowna — Szkoda na osobie poniesiona przez bliskich zmarłego urzędnika — Szkoda, jakiej urzędnik doznał przed swoją śmiercią — Podział kompetencji między Sądem a Sądem do spraw Służby Publicznej — Zasada zgodności pomiędzy wnioskiem o odszkodowanie i zadośćuczynienie a zażaleniem na decyzję odmowną w sprawie tego wniosku)

(2014/C 292/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Livio Missir Mamachi di Lusignano, działający w imieniu własnym, jak również w charakterze ustawowego przedstawiciela spadkobierców Alessandra Missira Mamachiego di Lusignano, swojego syna, byłego urzędnika Komisji Europejskiej (Kerkhove Avelgem, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo i A. Scalini, a następnie adwokaci F. Di Gianni, G. Coppo i A. Scalini)